

ОРЕЩУ КОЛЕДА

Бѣла, свята нощъ простира
надъ насъ хладно си крило.
И звездици — рой сестрици
я цѣлуватъ по чело.

Изъ смълчанитѣ простори
хвъркатъ снѣжнитѣ цвѣтя,
бързатъ да укичатъ двори,
голи клони и кжщя.

Свята нощъ е. Пакъ ще грѣйне
отъ небесна висъ звездата,
да покаже на овчари
Богъ Христосъ въ пещерата.

Ангелскитѣ хоръ небесенъ
ще политне къмъ земята,
да възвести съ бодра пѣсенъ
Божията правда свята!

Ив. Н. Янакиевъ

ЗВЕЗДИЧКИ

Въ яснитѣ простори,
сжщо като взори,
алени и мили
тѣ сж подранили, —
Малкитѣ звездички
като брoенички,
въ тихото поточе
златна прѣжда точатъ.
Бабо, де сж спали?
Вечеръ кой ги пали?

Тамъ стоятъ отъ лани
като приковани?
— Богъ пали вситѣ,
вечеръ като спите,
после горе сѣда
мило да ви гледа,
за да пази всички
братчета, сестрички,
есень, зиме, лѣте,
здрави да растете!

Григоръ Угаровъ